

03 377
01 18

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

mun. Chișinău, MD 2004,
str. Alexandru Lăpușneanu, 28,

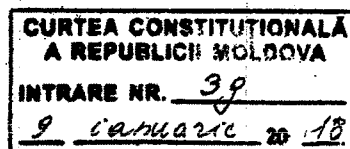
Judecătoria Căușeni sediul Ștefan Vodă Vă expediază cauza civilă nr.18-2-4363-17102017(2-591/17) Bojonco Rodica împotriva lui Bojonco Alexandru cu privire la acordarea dreptului de perfectare a actelor copilului, spre examinare conform încheierii din 21.12.2017.

Anexa: cauza civila nr. 18-2-4363-17102017(2-591/17) pe39 foi.

Judecătorul

E.:Cojocaru Nadejda
tel: 0242 2-36-86

Nașco Ion

Cabinetul avocatului
„ALEXANDRU PRISAC”

Republica Moldova, mun. Chișinău, s. Buiucani, str. Bucuriei 10, of. 106 Tel:
069987162, e-mail: alexandruprisac@yahoo.com

Data 20.11.2017

Judecătoriei Căușeni sediul Ștefan-Vodă

Judecătorului: Nașco I.
de la avocatul Alexandru Prisac
în interesele lui Bojonco Alexandru

Părțile dosarului:

Reclamant: Bojonco Rodica
r. Ștefan-Vodă s. Antonești.

Pîrît: Bojonco Alexandru,
r. Ștefan-Vodă s. Antonești

Autoritate publică ce participă în temeiul art. 74 CPC
Direcția pentru protecția Drepturilor Copilului

Pentru a fi adresată CURȚII CONSTITUȚIONALE A REPUBLICII
MOLDOVA
Str. Alexandru Lăpușneanu 28,
Chișinău, MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

Prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Numele Prisac
2. Prenumele Alexandru
3. Funcția (calitatea): Avocatul pîrîtului Alexandru Bojonco

4. Adresa: or. Chişinău, str. Bucuriei 10, of. 106
5. Tel/fax 069987162
6. Reprezentant în baza mandatului avocatului

II. -- OBIECTUL SESIZĂRII

12. Se solicită a fi declarat neconstituțional art. 182,¹ 182,² 182,³ 182,⁴ 182⁵ din Codul de procedură civilă al RM ce reglementează medierea judiciară obligatorie întrucât contravin prevederilor art. 20 alin. (2), art. 26 alin. (2) și (4), art. 54, art. 114 din Constituția RM.

Capitolul XIII¹ „Medierea judiciară” conține următoarele articole cu următorul conținut:

„Articolul 182¹. Medierea judiciară

(1) Medierea judiciară este o modalitate obligatorie de soluționare amiabilă a pretențiilor adresate instanței judecătorești, cu ajutorul și sub conducerea acesteia, în cazurile ce țin de:

- a) protecția consumatorilor;
- b) litigiile de familie;
- c) litigiile privind dreptul de proprietate asupra bunurilor între persoane fizice și/sau juridice de drept privat;
- d) litigiile de muncă;
- e) litigiile care rezultă din răspunderea delictuală;
- f) litigiile succesoriale;
- g) alte litigii civile a căror valoare este sub 200 000 de lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de intentare a procedurii de insolabilitate.

(2) La solicitarea părților, medierea judiciară poate avea loc și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Tranzacția părților este posibilă și în afara medierii judiciare, în condițiile prezentului cod.

Articolul 182². Procedura medierii judiciare

(1) După acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată în condițiile art. 168 alin. (4), instanța judecătorească, în termen de 5 zile, stabilește pentru părțile în proces data ședinței de soluționare amiabilă a litigiului. Dacă există dovada citării legale, absența părților de la ședința de soluționare amiabilă a litigiului nu afectează curgerea termenului prevăzut la alin. (5) din prezentul articol.

(2) În cadrul ședinței de soluționare amiabilă a litigiului, instanța judecătorească informează părțile despre legea aplicabilă litigiului, durata procedurilor, posibilele cheltuieli de judecată, posibila soluție asupra cazului și efectele ei pentru părțile la proces.

(3) Scopul ședinței de soluționare amiabilă a litigiului este să ajute părțile să comunice, să negocieze, să identifice interesele lor, să evalueze pozițiile lor și să găsească soluțiile reciproc satisfăcătoare.

(4) Instanța judecătorească întreprinde măsuri pentru ca părțile să soluționeze pe cale amiabilă litigiul sau unele probleme litigioase și, în acest scop, poate cere prezentarea lor personală, chiar dacă sînt reprezentate în proces, și le acordă un termen de conciliere, care nu va depăși 15 zile.

(5) Termenul medierii judiciare nu poate depăși 45 de zile de la data la care a fost fixată prima ședință de soluționare amiabilă a litigiului, dacă legea nu prevede altfel.

Articolul 182³. Confidențialitatea și interzicerea audierii participanților la procesul de mediere judiciară

(1) Toate discuțiile sau actele întocmite în cadrul procesului de mediere judiciară sînt confidențiale.

(2) În procesul de mediere judiciară, instanța judecătorească nu poate divulga informațiile de care a luat cunoștință în decursul sesiunilor separate cu părțile și nu poate să discute asemenea informații cu cealaltă parte fără acordul părții vizate.

(3) Instanța judecătorească, părțile sau oricare altă persoană care a participat în cadrul procedurii de mediere judiciară a litigiului nu poate divulga și nu poate invoca în alt proces de mediere, de judecată sau de arbitraj ori în afara unui astfel de proces informațiile de care a luat cunoștință în cadrul procedurii de mediere judiciară a litigiului sau în legătură cu acesta.

Articolul 182⁴. Încheierea tranzacției

(1) Acordul părților cu privire la soluționarea amiabilă a litigiului se exprimă prin încheierea unei tranzacții.

(2) În cazul în care părțile sînt de acord să soluționeze litigiul pe cale amiabilă, instanța judecătorească, în termen de 3 zile, pronunță o încheiere prin care dispune încetarea procesului. Încheierea trebuie să conțină condițiile tranzacției, confirmate de instanța judecătorească.

(3) Înainte de a confirma tranzacția, instanța judecătorească explică participanților la proces efectele acestui act de procedură. Nu se admite tranzacția între părți dacă aceasta contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului.

(4) Repartizarea cheltuielilor de judecată în cazul încheierii tranzacției se efectuează în conformitate cu prevederile art. 97 alin. (4) și (5).

Articolul 182⁵. Refuzul de a încheia tranzacția

(1) În cazul în care una sau ambele părți refuză soluționarea litigiului pe cale amiabilă ori litigiul nu a putut fi soluționat în termenul prevăzut la art. 182² alin. (5), ori părțile nu au ajuns la consens în privința tuturor pretențiilor, instanța judecătorească, în termen de 3 zile de la primirea refuzului sau expirarea termenului de mediere judiciară, emite o încheiere nesusceptibilă de atac cu privire la încetarea procedurii de mediere judiciară și transmite dosarul instanței judecătorești pentru repartizare aleatorie unui alt judecător sau, după caz, complet de judecată.

(2) După repartizarea dosarului în condițiile alin. (1), judecătorul care a primit cererea de chemare în judecată pregătește pricina pentru dezbateri judiciare."

Toate aceste prevederi **contravin** dispozițiilor art. 20 alin. (2), art. 26 alin. (2) și (4), art. 54, art. 114 din Constituția RM, în particular, deoarece se încalcă accesul liber la justiție, a dreptului la apărare și principiul înfăptuirii justiției exclusiv de instanța de judecată.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

Pîrîta Bojonco Rodica a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria Căușeni prin care a solicitat instanței de a dispune acordarea dreptului de perfectare a actelor de identitate a copilului minor Bojonco Maxim, a.n. 07.05.2009, fără acordul notarial al pîrîtului Bojonco Alexandru, precum și a dreptului de a însoți copilul minor Bojonco Maxim la traversarea frontierelor de stat fără acordul notarial al pîrîtului Bojonco Alexandru.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni s. Ștefan-Vodă 17.10.17 a fost acceptată în procedura contencioasă cererea de chemare în judecată depusă de Bojonco Rodica împotriva lui Bojonco Alexandru privind perfectarea actelor copilului minor.

De asemenea, s-a stabilit **ședința de soluționare amiabilă a litigiului** pentru data de 21.11.2017 ora. 13.00. În această ședință a fost înaintată cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

14. Se solicită a fi declarat neconstituțional art. 182,¹ 182,² 182,³ 182,⁴ 182⁵ din Codul de procedură civilă al RM ce reglementează medierea judiciară pentru că aceste prevederi contravin prevederilor art. 20 art. 26 alin. (2) și (4), art. 54, art. 114 din Constituția RM, din următoarele considerente:

Încălcarea art. 114 din Constituția RM. Prevederile art. 182,¹ 182,² 182,³ 182,⁴ 182⁵ din CPC impun obligatoriu aplicarea instituției medierii judiciare în procesul civil, pentru unele pricini civile, însă aceste reglementări normative contravin principiului înfăptuirii justiției exclusiv de instanța de judecată. Acest principiu stipulat în art. 114 din Constituția RM, nu conține doar interdicția impusă față de alte organe de jurisdicție decât instanțele judecătorești de a nu înfăptui justiția, dar impune și atribuția specifică a instanței judecătorești doar de a înfăptui justiția. Astfel, alte atribuții decât cea de înfăptuire a justiției nu poate fi pusă în sarcina instanțelor judecătorești. Acordarea altor atribuții instanțelor judecătorești, nelegate de înfăptuirea justiției, cum este medierea, destrăducează rolul și funcțiile instanțelor judecătorești în sistemul puterii de stat. Un exemplu similar ar fi: rolul și funcțiile Curții Constituționale prevăzute în Constituția RM vor fi diminuate dacă va fi obligată de aplica medierea la activitatea de jurisdicție constituțională.

Prin dispozițiile cerute de a fi declarate neconstituționale se încalcă competența generală a instanțelor judecătorești de a înfăptui justiția, care derivă din esența principiului prevăzut în art. 114 din Constituția RM.

Toate reglementările cerute a fi declarate constituționale contravin punct. 1 din Hotărîrea Curții Constituționale a RM nr.21 din 23.06.97 *cu privire la interpretarea art. 114 din Constituția RM.*¹ (punctul 2) prin care Curtea a stabilit că instanțele judecătorești, care exercită putere judecătorească și îndeplinesc justiția în numele legii, au următoarele caracteristici: *origine legală; permanență; sunt organe cu jurisdicție obligatorie; aplică principiul contradictorialității și normele de drept.* Anume particularitatea instanțelor judecătorești de a fi organe de jurisdicție, fără a avea alte atribuții decât cele de jurisdicție cum ar fi medierea, este impusă de principiul consacrat în art. 114 din Constituția RM. Din caracteristică a instanțelor judecătorești derivă atribuția exclusivă de a îndeplini justiția, și nu de a îndeplini alte activități auxiliare justiției.

Din analiza situației instanțelor judecătorești din Republica Moldova la momentul actual medierea judiciară obligatorie, duce la supraîncărcarea sistemului judecătoresc, dar nu invers.

Medierea prin esența ei nu poate fi obligatorie. În preambulul Directivei 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 136 din 24 mai 2008, se prevede că "medierea ar trebui să constituie o procedură voluntară, în sensul că părțile sunt ele însele responsabile de procedură și o pot organiza după cum doresc și încheia în orice moment." De asemenea, art. 3 lit. a) din directiva definește medierea ca fiind un proces "în care două sau mai multe părți într-un litigiu încearcă, din proprie inițiativă, să ajungă la un acord privind soluționarea litigiului dintre ele (...)". Art. 5 alin. (1) intitulat "Recurgerea la mediere" prevede că "o instanță la care a fost introdusă o acțiune poate, atunci când este cazul și având în vedere toate circumstanțele cazului respectiv, să invite părțile să recurgă la mediere pentru a soluționa litigiul. Instanța poate, de asemenea, invita părțile să participe la o sesiune de informare privind recursul la mediere dacă astfel de sesiuni sunt organizate și sunt ușor accesibile." Ca atare, dispozițiile acestei directive se referă doar la posibilitatea, și nu la obligația părților de a urma procedura medierii, deci nimic obligatoriu referitor la mediere.

Este de remarcat că anumite prevederi legale similare au fost declarate neconstituționale și de Curtea Constituțională a României prin Decizia CCR nr. 266/2014,² iar Republica Moldova, în principiu, este unicul stat în care se aplică medierea judiciară obligatorie.

Medierea judiciară obligatorie, reglementată în art. art. 182,¹ 182,² 182,³ 182,⁴ 182⁵ din Codul de procedură civilă al RM contravine esenței medierii în general. Procedura medierii judiciare obligatorii contravine principiilor medierii: părțile nu sunt libere să-și aleagă mediatorul, iar judecătorul nu este ales; părțile nu pot stabili modul în care se desfășoară procedura de mediere judiciară, fiind, obligate să se prezinte în instanță când judecătorul îi înștiințează; obligația judecătorului de a

¹ Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 23.06.97 nr. 21.

² https://www.avocatnet.ro/articol_37729/Decizia-CCR-nr-266-2014-admite-exceptia-de-neconstitutionalitate-a-prevederilor-art-2-alin-1-si-1%5E2-si-art-60%5E1-din-Legea-nr-192-2006-privind-medierea-si-organizarea-profesiei-de-mediator.html.

comunica soluția, constituie o încălcare a principiului neutralității și imparțialității mediatorului.

Încălcarea, art. 20 din Constituția RM. Prevederile cerute a fi declarate neconstituționale contravin principiului accesului liber la justiție întrucât obligativitatea participării mai întâi la o ședință de soluționare amiabilă a litigiului referitor la avantajele medierii constituie într-un filtru pentru exercitarea acestui drept constituțional, întrucât combinat cu prevederile art. 114 din Constituția RM, instanțele judecătorești desfășoară o activitate nelegată de înfătuirea justiției în scopul ca părțile să nu treacă la următoarea etapă în care se pune în aplicarea mecanismul de înfăptuire a justiției.

Încălcarea art. 26 din Constituția RM. Dispozițiile art. 182² alin. (2) din CPC stipulează că instanța de judecată informează părțile privitor la „posibila soluție asupra cazului”. Aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (4) din Constituția RM întrucât apărarea judiciară este realizată prin mijloace prevăzute de lege, în virtutea principiului disponibilității, iar expunerea de judecător referitor la posibila soluție asupra cazului diminuează eficiența tuturor mijloacelor respective de apărare întrucât soluția expusă anticipat de judecător va determina partea în favoare căreia este eventuala soluție să-și conformeze apărarea potrivit soluție anticipate a judecătorului. Însă partea în defavoarea căreia a fost menționată soluția judecătorului să piardă orice speranță în eficiența mijloacelor de apărare oferite de lege pe care urmarea să le exercite, întrucât partea adversă este ghidată de soluția expusă de judecător în ședința de soluționare amiabilă a litigiului.

În sensul art. 6 par. 1 al Convenției Europene a drepturilor omului și libertăților fundamentale, prin dispozițiile art. 182² alin. (2) din CPC este încălcată **egalitate armelor în procesul civil**.

În jurisprudența CtEDO principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unei instanțe de judecată, fără ca una din ele să fie avantajate în raport cu cealaltă sau celelalte părți din proces. În mod constant CtEDO a decis că principiul egalității armelor constituie unul din elementele mai largi de „proces echitabil” impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții în care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantajate în raport cu „adversarul” ei (cauza *Kress contra Franței*, § 72, 7 iunie 2001, cauza *Platakou contra Greciei*, § 47, 28 mai 2009).

În privința 182² alin. (2) din CPC prin faptul că instanța de judecată informează părțile privitor la posibila soluție asupra cazului se diminuează mijloacele de apărare ale părții în defavoarea căreia a fost menționată eventuala soluție (or într-un proces civil în urma pronunțării hotărârii de fiecare dată există parte care va câștiga procesul, fie parțial sau integral). În particular, menționăm că în cazul acțiunii reconvenționale, care reprezintă un mijoc legal pus la îndemâna pârâtului cu aceleași prerogative ca și cererea de chemare în judecată (acțiunea civilă) a reclamantului, nu este prevăzută medierea judiciară obligatorie. Astfel, părțile în privința acestor două mijloace de apărare nu sunt tratate în mod egal.

15. Se solicită a fi declarat neconstituțional art. 182,¹ 182,² 182,³ 182,⁴ 182⁵ din Codul de procedură civilă al RM ce reglementează medierea judiciară obligatorie întrucât contravine prevederilor art. 20 alin. (2), art. 26 alin. (2) și (4), art. 54, art. 114 din Constituția RM..

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16.

VII. DOCUMENTE ANEXATE – articolul 39 alin. (2) lit. g)

17.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA – articolul 39 alin. (2) lit. h)

18. Declar pe propria onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte

Locul Chișinău

Data 20.11.17

Semnătura: Avocat Alexandru Prisac

Dosarul nr.2-591/2017
18-2-4363-17102017

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2017

or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Ion Nașco

Nadejda Cojocar

Cu participarea reprezentantului reclamantei Ion Gherțescu în baza mandatului nr. 1148217 din 11.10.2017, reprezentantului pârâtului Prisac Alexandru în baza mandatului nr. 1009546 din 20.11.2017,

examinând în ședința de soluționare amiabilă a litigiului problema ridicării excepției de neconstituționalitate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bojonco Rodica împotriva lui Bojonco Alexandru privind acordarea dreptului de perfectare a actelor de identitate a copilului minor Bojonco Maxim, a.n. 07.05.2009, fără acordul notarial al pârâtului precum și a dreptului de a însoți copilul minor Bojonco Maxim la traversarea frontierelor de stat fără acordul notarial al pârâtului.

a c o n s t a t a t :

La data de 13 octombrie 2017, Bojonco Rodica a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bojonco Alexandru privind acordarea dreptului de perfectare a actelor de identitate a copilului minor Bojonco Maxim, a.n. 07.05.2009, fără acordul notarial al pârâtului precum și a dreptului de a însoți copilul minor Bojonco Maxim la traversarea frontierelor de stat fără acordul notarial al pârâtului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, între ea și Bojonco Alexandru a fost încheiată căsătoria la data de 11.05.2008, care prin hotărîrea judecătorei Ștefan Vodă din 17.01.2013 a fost desfăcută. Din căsătoria dată părțile au un copil minor Bojonco Maxim anul nașterii 07.05.2009 conform a cărui domiciliu în baza aceleiași hătărîri a fost stabilit cu mama Bojonco Rodica, pârâtul refuză de a acorda permisiunea de a pleca cu copilul peste hotarele R. Moldova, la odihnă în vizită la rude, dar și aplică violența asupra copilului minor și-l agresează.

Reclamanta solicită să-i fie acordat dreptul de perfectare a actelor de identitate a copilului minor Bojonco Maxim, a.n. 07.05.2009, fără acordul notarial al pârâtului precum și a dreptului de a însoți copilul minor Bojonco Maxim la traversarea frontierelor de stat fără acordul notarial al pârâtului.

Prin încheierea Judecătorei Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) din 17.10.17 a fost acceptată în procedura contencioasă cererea de chemare în judecată depusă de Bojonco Rodica împotriva lui Bojonco Alexandru privind perfectarea actelor copilului minor, și s-a stabilit ședința de soluționare amiabilă a litigiului pentru data de 21.11.2017 ora 13.00.

În ședința de soluționare amiabilă a litigiului reprezentantul reclamantei a declarat că împăcarea și soluționarea litigiului pe calea amiabilă nu este posibilă.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Prisac Alexandru în ședința de soluționare amiabilă a litigiului a înaintat sesizare privind excepția de neconstituționalitate, solicitând de a fi declarate neconstituționale art. 182¹, 182², 182³, 182⁴, 182⁵ din Codul de procedură civilă ce reglementează medierea judiciară obligatorie întrucât contravin prevederilor art. 20 al (2), 26 al. (2) și (4), 54, 114 din Constituția R. Moldova, deoarece se încalcă accesul liber la justiție, a dreptului la apărare și principiul înfăptuirii justiției exclusiv de instanța de judecată

Audiind părțile, instanța de judecată consideră necesar de a admite demersul reprezentantului pârâtului în ce privește ridicarea excepției de neconstituționalitate și de a suspenda procesul de judecată din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 12¹ alin.(1) CPC "dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției R. Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale.

Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și până la adoptarea hotărârii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărârii pronunțate se suspendă".

În acest context instanța de judecată stipulează că, conform pct.82 al Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Mai mult ca atât, în pct.83 al hotărârii sus nominalizate, verificarea constituționalității normelor contestate, constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la pct. 82 al Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016.

La fel instanța de judecată atestă faptul că, reprezentantul pârîului, avocatul Alexandru Prisac apreciază norma indicată supra contrar prevederilor art.20 al(2), 26 al.(2) și (4), 54, 114 din Constituția R. Moldova,

Totodată, instanța de judecată reiterează că, în conformitate cu art. 135 al (1) lit a) din Constituția R.Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În această ordine de idei, instanța reține faptul că, normele vizate și anume art. 182¹, 182², 182³, 182⁴, 182⁵ din codul de procedură civilă ce reglementează medierea judiciară obligatorie constituie obiectul controlului constituționalității prin prisma art.135 al(1) alt.a) din Constituția R.Moldova și pct.82 al Hotărârii nr.2 din 09.02.2016.

Instanța de judecată atestă cu certitudine faptul că, nu există o hotărîre a Curții Constituționale, avînd ca obiect de examinare normele art. 182¹, 182², 182³, 182⁴, 182⁵ din Codul de procedură civilă ce reglementează medierea judiciară obligatorie.

Totodată instanța de judecată reiterează faptul că, în conformitate cu pct.82 al Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, este întrunită condiția ca norma solicitată să fie supusă controlului constituționalității, care urmează a fi aplicată la soluționarea litigiului în cauză.

Prin urmare, instanța de judecată concluzionează de a admite cererea reprezentantului pârîului, avocatului Alexandru Prisac privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a normelor de drept prevăzute la art. 182¹, 182², 182³, 182⁴, 182⁵ din codul de procedură civilă ce reglementează medierea judiciară obligatorie.

În conformitate cu art. 260 al.(1) lit.e) CPC, „instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu art. 12/1, art. 260 alin.(1) lit.e), art. 263, art. art. 269-270 CPC, instanța de judecată,

dis pune:

Se admite demersul reprezentantului pârîului Prisac Alexandru în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bojonco Rodica împotriva lui Bojonco Alexandru privind acordarea dreptului de perfectare a actelor de identitate a copilului minor Bojonco Maxim, a.n. 07.05.2009, fără acordul notarial al pârîului precum și a

dreptului de a însoți copilul minor Bojonco Maxim la traversarea frontierelor de stat fără acordul notarial al pârâtului, în ce privește ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 182¹, 182², 182³, 182⁴, 182⁵ din codul de procedură civilă ce reglementează medierea judiciară obligatorie.

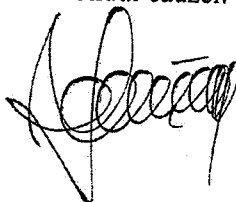
Se ridică excepția de neconstituționalitate a normelor de drept prevăzute la art. 182¹, 182², 182³, 182⁴, 182⁵ din codul de procedură civilă ce reglementează medierea judiciară obligatorie.

Procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bojonco Rodica împotriva lui Bojonco Alexandru privind acordarea dreptului de perfectare a actelor de identitate a copilului minor Bojonco Maxim, a.n. 07.05.2009, fără acordul notarial al pârâtului precum și a dreptului de a însoți copilul minor Bojonco Maxim la traversarea frontierelor de stat fără acordul notarial al pârâtului se suspendă.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere și copia sesizării pentru a fi examinată conform competenței.

Încheierea poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Ion Nașco